

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/232/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317215617
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4317215617.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, Bratislava, Pribinova 25, v zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti žalovanému: B. A., G.. XX.XX.XXXX, K. O., O. R. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie 750,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 391,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 391,36 Eur od 02.05.2018 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje žalovanému jeho dlh splácať a to mesačnou splátkou vo výške 15,- Eur, splatnou vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu, pričom v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky sa stane zročný celý jeho dlh.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov prvoinštančného konania p r á v o.

IV. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplatenia peňažnej sumy vo výške 750,88 Eur s príslušenstvom, pričom ju odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 24.10.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 840 Eur. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa predmetný úver zaviazal splácať formou 42 mesačných splátok spolu s úrokom, pričom výška mesačnej splátky bola dojednaná 26,56 Eur. Následne žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, pretože sa dostal do omeškania s úhradou splátok a to už pri splátke číslo 4, a preto podľa § 565 Občianskeho zákonníka zosplatnil takýto úver a to ku dňu 05.07.2015. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný vykonal čiastkové úhrady vo výške 364,64 Eur, pričom uplatnená suma predstavuje dlh žalovaného vo výške 750,88 Eur.

2. Súd o podanej žalobe rozhodol platobným rozkazom zo dňa 29.01.2018 proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Súd následne uznesením zo dňa 09.05.2018 platobný rozkaz zrušil, pričom v podanom odpore žalovaný uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec a úverová zmluva je neplatná z dôvodu, že nebola uzavretá platným spôsobom v zmysle Občianskeho zákonníka, pretože údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5 zmluvy, ktorý je návrhom na uzavretie zmluvy obsahuje údaj „predpokladaná RPMN za úver 26,17%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,17%“, pričom bod 6 zmluvy, ktorý je potrebné považovať za prijatie návrhu obsahuje údaje „RPMN

za úver 25,77%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,77% a ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,05%“. Údaje v návrhu na uzavretie zmluvy a v prijatí návrhu tak nie sú zhodné, a preto ani nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy. Zo spisového materiálu tiež nie je zrejmé, aká suma bola z jeho strany uhradená s tým, že nárok žalobcu je premlčaný. Podľa názoru povinného je súd s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný prihliadať na premlčanie v prípade ak ide o spotrebiteľský vzťah. Ak by súd vyhodnotil úverovú zmluvu ako platnú, tak podľa jeho názoru tá neobsahuje zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/, g/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. resp. je sporné, že výška RPMN je uvedená v správnej výške, a preto je úver bezúročný podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

3. Súd doručil žalobcovi odpor žalovaného a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 3 CSP vyzval, aby sa k nemu vyjadril. Žalobca podaním zo dňa 11.06.2018 k podanému odporu uviedol, že námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný nie je dôvodná, pretože zosplatnenie úveru nastalo k 05.07.2015, pričom žaloba bola podaná počas plynutia premlčacej doby a to dňa 13.12.2017. Podľa jeho názoru premlčaciu dobu je tak potrebné vykladať v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že výzva v zmysle takéhoto ustanovenia bola doručená žalovanému dňa 19.06.2015, pričom splatnosť nastala k 05.07.2015 a omeškanie nastalo od 06.07.2015. Poprel tiež dôvodnosť tvrdenia žalovaného o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti, pretože pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti tak v zmysle článku 7 zmluvných dojednaní, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z článku 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva aj splatnosť úveru. Okrem toho z ustanovenia článku 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva tiež, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá na dobu určitú, a preto zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy ako aj o termín konečnej splatnosti. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 s tým, že termín konečnej splatnosti vyplýva aj z oznámenia o schválení úveru, ktorý bol zaslaný dlžníkovi. Pokiaľ ide o členenie splátky na istinu, úroky a poplatky tak výklad žalovaného neobstojí a to aj s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Súdneho dvora resp. novelu zákona zo dňa 12.10.2017 v zmysle ktorej sa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v písmene i/ v časti „ a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádza slovným spojením „ frekvencia splátok a „. Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb tak tá je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania, pričom nebola podmienkou poskytnutia úveru. Z uvedených dôvodov sa tak odplata za jej poskytnutie ani nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver a to s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g/, i/ zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca ďalej uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného o tom, že zmluva o revolvingovom úvere mala byť akceptovaná s inými údajmi ako bol podaný návrh na uzavretie zmluvy, pretože z článku 2.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, pričom dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver výšku požadovaného úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako žiadal dlžník za predpokladu, že výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia ako v prípade požadovaného úveru dlžníkom. Jediným údajom ohľadne ktorého nastala zmena je údaj o RPMN, avšak tento údaj nie je výsledkom dohody medzi zmluvnými stranami, pretože sa pri jeho určení vychádza zo zákonného vzorca a výšku RPMN je možné určiť až po schválení úveru. Presná výška RPMN je tak uvedená v článku 6 zmluvy s tým, že údaj o dátume vyplatenia úveru nie je v tom čase známy nakoľko sa stáva známym až pri schválení úveru. Z uvedených dôvodov sa tak údaj RPMN môže odchyľovať, pričom to však nemožno považovať za zmenu návrhu /napr. rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 8C/38/2016/. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru tak ten bol osobitne posúdený NBS vo veci vedenej pod č. OFS - 12322/2015 a je v súlade s právnymi predpismi, pričom zákon výslovne uviedol, ktoré poplatky sú pri spotrebiteľskom úvere ex lege zakázané. Okrem toho žalobca elektronickým podaním zo dňa 12.06.2018 uviedol, že pokiaľ ide o platnosť úverovej zmluvy tak rozdiel medzi návrhom na uzavretie úverovej zmluvy a jej akceptáciou je iba v údají o RPMN, pričom ten sa objektívne nedá dohodnúť, ale musí sa vypočítať na základe platných údajov v čase uzavretia zmluvy. Zároveň poprel tvrdenia žalovaného, že subjektívna premlčacia lehota na podanie žaloby v čase podania žaloby už uplynula, pretože tá uplynie až dňa 16.06.2018. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok úveru na istinu, úroky a poplatky tak k tejto otázke sa vyjadril aj Najvyšší súd SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, ktorý okrem iného uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. iba spresňuje čo splátka úveru zahŕňa. Zároveň žalobca v elektronickom podaní zo dňa 21.09.2018 uviedol, že časť z úveru vo výške 84 Eur bola poskytnutá v rámci zápočtu pohľadávok a zvyšná časť vo výške 756 Eur bola vyplatená na účet žalovaného. Od žalovaného evidoval žalobca úhrady v období od 04.11.2014 do 22.07.2016 vo výške 361,64 Eur. V podaní zo dňa 25.09.2018 žalobca uviedol, že

žalovaný vykonal platby v celkovej výške 364,64 Eur, pričom zaslal súdu dohodu o poskytovaní služieb. Okrem toho tiež uviedol, že odplata za služby podľa Dohody o poskytovaní služieb nie je predmetom žalovaného nároku.

4. Vyjadrenia žalobcu súd následne doručil žalovanému a v zmysle § 167 ods. 4 CSP ho vyzval, aby sa k nim vyjadril. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 05.09.2018 uviedol, že žalobca stále nepredložil podklady, ktoré by preukázali skutočne čerpanú sumu a doteraz uhradené platby a to za obdobie od podpisu zmluvy až do podania žaloby. Zároveň poukázal na chýbajúce resp. nesprávne uvedené náležitosti v zmluve o úvere. Pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby tak žalobca vo svojich vyjadreniach nepredložil žiadny listinný dôkaz o jej existencii a to napriek tomu, že predmetná dohoda mala byť podpísaná na samostatnom tlačive.

5. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na deň 11.10.2018, ktorého sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu, pričom ten svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a žiada žalobu zamietnuť, pričom pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby, ktorú žalobca doložil do konania tak tá predstavuje nekalú obchodnú praktiku a neprimerane navyšuje odplatu za úver. Takúto dohodu nemal možnosť odmietnuť, lebo mu bola predložená na podpis spolu s ostatnými listinami. Podľa jeho názoru je zmluva o úvere neplatný právny úkon a vznáša námietku premlčania práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže zmluva je neplatná. Finančné prostriedky z poskytnutého úveru použil na kúpu chladničky, mrazničky a práčky s tým, že peňažné prostriedky mu žalobca poskytol asi 2-3 dni po tom, ako podpísal zmluvu, pričom mu boli vyplatené k jeho rukám. Tunajší súd na pojednávaní zo dňa 11.10.2018 vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že nebola platným spôsobom uzavretá úverová zmluva z dôvodu, že nedošlo k zhode prejavu vôle medzi návrhom na uzavretie zmluvy a jeho akceptáciou a z tohto dôvodu tak zmluva o úvere bola neplatná. Žalobcovi tak vznikol nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka z titulu poskytnutého plnenia, ktoré poskytol žalovanému na základe neplatnej zmluvy s tým, že keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, tak došlo k premlčaniu bezdôvodného obohatenia uplynutím 3-ročnej objektívnej doby a preto súd žalobu zamietol. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že záver prvoinštančného súdu o tom, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy z dôvodu, že nebola dohoda o výške RPMN, je v rozpore so zákonom, ako aj v zmysle platného právneho stavu a nemôže mať za následok neuzavretie úverovej zmluvy. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v zmysle Obchodného zákonníka sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o úvere záväzok vrátiť peňažné prostriedky, dohoda o úvere, ako aj povinnosť zaplatiť úroky. Podľa názoru žalobcu nie je možné sa dohodnúť o výške RPMN, pretože tá sa nedojednávava, ale vypočítava sa na základe vzorca a na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. RPMN nepredstavuje tak predmet záväzku, je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Pokiaľ ide o skutočnosť, že nedošlo k dohode úroku z omeškania, tak tento úrok z omeškania určuje právny predpis, je uvedený v zmluve a zákon neustanovuje povinnosť zmluvných strán dohodnúť sa o úroku z omeškania. Z uvedených dôvodov tak žiadal žalobca, aby súd zmenil takýto rozsudok a priznal mu nárok, ktorý si uplatnil v podanej žalobe, ako aj nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril. Odvolací súd uznesením zo dňa 25.04.2019 rozsudok prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov medzi stranami sporu, pretože sa nemožno stotožniť s jeho záverom, že zmluva nebola uzavretá platným spôsobom, nakoľko úver bol schválený za iných podmienok ako navrhol žalovaný. Odvolací súd ďalej poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o inú hodnotu RPMN uvedenú v bode 5 zmluvy, ide len o predpokladanú RPMN s tým, že hodnota RPMN zohľadňuje parametre poskytnutého úveru a je veriteľom mechanicky vypočítaná zo vstupných údajov zadaných dlžníkom podľa matematického vzorca, ktorý je uvedený v zákone o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov tak hodnota RPMN nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť, a preto túto situáciu nemožno považovať za prijatie návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že žalobca odmietol návrh žalovaného na uzavretie zmluvy a adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol žalovaným prijatý. Ak sa teda účastníci zmluvy o úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladov úveru, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzavretie

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Odvolací súd poukázal v tomto smere na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 5Co/222/2018. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o ročnú sadzbu úrokov z omeškania vo výške 5 %, ktorý nárok si žalobca uplatnil žalobou, tak takýto nárok je uplatnený v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. s tým, že žalobca si môže tento nárok uplatniť bez toho, aby bol osobitne dojednaný v zmluve, čo tiež znamená, že pokiaľ tento údaj nebol uvedený žalovaným v bode 5, nemôže to založiť neplatnosť právneho úkonu ako celku. Zmluvu je potrebné posudzovať ako celok, pričom podľa ustanovenej judikatúry sa preferuje výklad v prospech platnosti zmlúv, nie v ich neprospech a teda pokiaľ by sa dôvod neplatnosti vzťahoval iba na časť právneho úkonu, je neplatná iba táto časť. Taktiež pokiaľ by RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, tento nedostatok zákon o spotrebiteľských úveroch nesankcionuje neplatnosťou právneho úkonu, ale bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Odvolací súd tak poukázal na skutočnosť, že prvoinštančný súd dospel k nesprávnym právnym záverom, keď posúdil zmluvu o revolvingovom úvere ako neplatnú, v dôsledku čoho posúdil nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie z titulu neplatného právneho úkonu. Od uvedeného sa potom odvíjalo aj nesprávne posúdenie plynutia premlčacej doby. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o premlčanie, tak prvoinštančný súd bude musieť opätovne preskúmať námietku premlčania s tým, že či došlo či i k čiastočnému premlčaniu nároku žalobcu, je potrebné prioritne ustáliť deň, kedy došlo k zosplatneniu dlhu žalovaného, t.j. k uplatneniu práva žalobcom v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. K takémuto zosplatneniu muselo dôjsť v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, resp. v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka s tým, že prvoinštančný súd posúdi túto skutočnosť a následne prijme záver, či došlo k premlčaniu pohľadávky uplatňovanej žalobcom v konaní a v prípade negatívneho zistenia sa vporiada s touto skutočnosťou.

6. Súd následne vytýčil vo veci pojednávanie a doručil rozhodnutie odvolacieho súdu stranám sporu, resp. ich zástupcom, pričom právny zástupca žalobcu sa nariadených pojednávaní nezúčastňoval, ospravedlňoval svoju neúčast' a súhlasil s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Zároveň trval na podanej žalobe v celom rozsahu a žiadal, aby súd vyhovel takejto žalobe. Žalovaný na nariadených pojednávaniach uviedol, že sa pridrižiava svojich predchádzajúcich písomných ako aj iných vyjadrení s tým, že počas konania nevykonával žiadne čiastkové úhrady a jeho celkové úhrady boli vykonané v prospech žalobcu v rozsahu 364,64 Eur. V súčasnosti poberá invalidný dôchodok vo výške 360,- Eur, avšak sú mu vykonávané zrážky v rozsahu 34,- Eur mesačne. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ ide o predmetnú úverovú zmluvu, tak si podrobnosti jej uzatvárania nepamätá, pretože bral si viac úverov, finančné prostriedky boli poukázané na účet člena jeho rodiny, a to dcérinu svokru, pričom bola vyplatená suma 800,- Eur. Tieto peňažné prostriedky vybrala pracovníčka z bankomatu a dala mu ich, nevie však presne či išlo o tento úver. On splácal tento úver formou poštových poukážok, ktoré mu poslal žalobca. Splácal ich tak, že jednu polovicu platil on a druhú polovicu platila jeho dcéra. Nepamätá si, kedy vykonal poslednú úhradu a tieto poštové poukážky v súčasnej dobe už nemá. Dcéra sa volá L. A.. Nepamätám si tiež, ako splácal takýto úver a či splácal spolu s úverom aj poplatok v zmysle dohody o poskytnutí služieb. Nevie tiež na základe akého rozhodnutia sa vykonáva exekúcia z jeho dôchodku, vie však, že spoločnosť Profi Credit voči nemu vykonáva takúto exekúciu. On žiadal, aby mu bola poskytnutá možnosť splácať jeho dlh v prípade, ak by ho súd zaviazal na zaplatenie peňažnej sumy, a to mesačnou splátkou vo výške 10,- Eur, pretože viac nie je schopný splácať, nakoľko jeho manželka je nezamestnaná. Nemá dosť finančných prostriedkov na to, aby uhradil platby za byt a za lieky. Jeho manželka nemá žiadny príjem a nepoberá žiadnu sociálnu dávku, nakoľko ide o spoločne posudzovanú osobu.

7. Súd po tom, ako vykonal dokazovanie, a to prečítaním listinných dôkazov: žaloba, zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 24.10.2014, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 14.06.2015, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, doručka z čl. 7, odpor žalovaného zo dňa 15.02.2018, platobný rozkaz z čl. 16, uznesenie o zrušení platobného rozkazu z čl. 27, vyjadrenie PZ žalobcu zo dňa 11.06.2018, vzorec pre výpočet RPMN z čl. 65, oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.06.2015, doručka, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 12.06.2018, vyjadrenie Národnej banky SR zo dňa 29.01.2016, vzorec pre výpočet RPMN z čl. 88, vyjadrenie žalovaného zo dňa 05.09.2018, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 21.09.2018, elektronické podanie žalobcu zo dňa 24.09.2018, prehľad platieb žalovaného z čl. 121, dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 24.10.2014, elektronické podanie žalobcu zo dňa 09.10.2018, rozsudok čl. 146, odvolanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 28.11.2018, uznesenie KS NR z čl. 183, elektronické podanie žalobcu, ktoré bolo doručené dňa 20.06.2019 z čl. 195 a nasl., lustrácia Sociálnej poisťovne z čl. 205,

elektronické podanie žalobcu z čl. 210 a nasl., tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania z čl. 217-226, rozhodnutie Sociálnej poisťovne z čl. 227, rozhodcovský rozsudok z čl. 232 a nasl., elektronické podanie žalobcu z čl. 243, vypočul žalovaného a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Žalovaný dňa 22.10.2014 požiadal formou žiadosti obsiahnutej v článku 5. žalobcu o úver v rozsahu 840 Eur s tým, že splatnosť takéhoto úveru mala byť 42 splátok, pričom mesačná splátka vrátane úroku mala byť vo výške 26,56 Eur. Celková čiastka, ktorú mal ako dlžník žalovaný zaplatiť, bola vo výške 1.199,52 Eur, predpokladaná RPMN za úver bola vo výške 26,17 %, ročne a ročná úroková sadzba úveru mala byť 18,08 %. Priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 44,06 % a predpokladaná mesačná platba, a to mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb v prípade, ak bola uzavretá, mala byť vo výške 45,91 Eur. Zároveň žalovaný požiadal o poskytnutie revolvingu vo výške 840 Eur, pričom celkovo mal zaplatiť ako dlžník sumu 1.199,52 Eur s tým, že predpokladaná RPMN za úver bola 26,17 % ročne, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 % ročne a poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 84 Eur. Účel čerpania úveru nebol uvedený. Následne dňa 24.10.2014 žalobca schválil takýto úver /článok 6 zmluvy/ a zaviazal sa poskytnúť žalovanému úver vo výške 840 Eur, pričom informatívny údaj o mesačnej platbe, t. j. mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, bola vo výške 45,91 Eur. Splatnosť úveru, ktorú navrhol žalobca, bola 42 mesiacov a to formou mesačnej splátky vrátane úroku vo výške 26,56 Eur. Celkovú čiastku, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť bola vo výške 1.199,52 Eur, RPMN za úver 25,77 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 840,- Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musel ako dlžník zaplatiť predstavovala sumu 1199,50 Eur, predpokladaná RPMN úveru 25,77 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05%. Poplatok za poskytnutie úveru mal byť 84,- Eur. V článku VII. takejto žiadosti, resp. zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluvné strany dohodli okrem iného na tom, že žalovaný berie na vedomie a súhlasí, že žalobca ako veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať požadovaný úver, poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úroku a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v článku 5 bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Zároveň žalovaný ako dlžník, pokiaľ by nesúhlasil so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru, bol oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípadne túto s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať a to v lehote 1 mesiaca odo dňa doručenia tejto zmluvy. Súčasťou takejto zmluvy o revolvingovom úvere boli aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o. Následne žalobca listom zo dňa 24.10.2010 oznámil žalovanému schválenie úveru, pričom tento úver bol schválený za nasledovných podmienok: výška úveru - 840 Eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky - 26,56 Eur z čoho istina 20 Eur a úroky 6,56 Eur, splátka podľa dohody o poskytnutí služby mesačne - 19,35 Eur, výška celkovej platby na úhradu - 45,91 Eur, poplatok za poskytnutie úveru - 84 Eur, dátum splatnosti prvej splátky - 01.12.2014, dátum splatnosti poslednej splátky - 01.05.2018, periodicita splácania úveru - mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania - 1, celková výška úveru - 840 Eur, RPMN úveru - 25,77 %, priemerná hodnota RPMN - 44,06 %, schválená výška revolvingu - 840 Eur, zvýšenie celkovej výšky po vykonaní revolvingu - 840 Eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu - 26,56 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu - 25,77 %, úverový limit - 840 Eur, celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť - 1.199,52 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb - 812,70 Eur, ročná úroková sadzba úveru - 18,08 %, celková čiastka ktorú musí zaplatiť dlžník pri každom revolvingu - 1.199,52 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu - 18,08 %, ročná úroková sadzba z omeškania - 5,05 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy - 24.10.2014. Listom zo dňa 14.06.2015 oznámil žalobca žalovanému, že predmetný úver sa zosplatnil a to z dôvodu, že žalovaný bol v omeškani so splácaním splátok číslo 5,6,7, pričom výška omeškaných splátok je 137,73 Eur. V prípade, ak do 15 dní od doručenia tohto oznámenia nezaplatí tieto zmeškané splátky, tak sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Takéto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 19.06.2015. Z rozpisu vzorca pre výpočet RPMN k úverovej zmluve vyplýva spôsob výpočtu RPMN. Z listu Národnej banky Slovenska zo dňa 29.01.2016 okrem iného vyplýva, že v súvislosti s posúdením neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere je poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru potrebné považovať za plnenie za poskytnutie služby, pričom ten je transparentným spôsobom uvedený vo formulári pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere s tým, že poplatok za poskytnutie úveru je súvisiaci náklad pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Z prehľadu platieb žalovaného vyplýva, že ten dňa 24.10.2014 čerpal úver vo výške 756 Eur, pričom v období od 04.11.2014 do 22.07.2016 vykonal úhrady v rozsahu 364,64 Eur. Z

dohody o poskytnutí služby, ktorú uzavreli strany sporu dňa 24.10.2014 vyplýva, že jej predmetom bolo poskytovať žalovanému dobrovoľné a dohodnuté služby, ktoré spočívali v informovaní o zostávajúcich záväzkoch, v odklade splatnosti splátok, informáciou pred splatnosťou splátky, informáciou o prijatí platby, vyhotovení a zaslaní kópie dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovania platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma ako aj v službe podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Za tento balíček služieb sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi mesačnú odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Z lustrácie Sociálnej poisťovne z čl. 205 súd zistil, že žalovaný poberá invalidný dôchodok vo výške 316,20 Eur s tým, že sú mu vykonávané zrážky v rozsahu 37,04 Eur. Z tlačiva pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá navrhuje aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (čl. 217) súd zistil, že žalovaný poberá dôchodok vo výške 316,20 Eur s tým, že žije v byte, ktorého vlastníkom je obec a jeho mesačné platby sú 105,16 Eur v súvislosti s bývaním. Okrem toho má pôžičky, resp. úvery u spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, ktorá je uhrádzaná formou zrážok, ktoré mu vykonáva exekútor vo výške 37,04 Eur. Žalovaný je ženatý a jeho manželka nemá žiadny príjem. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018 súd zistil, že žalovanému bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 316,20 Eur, pričom od januára 2019 mu je poukazovaná suma 279,16 Eur. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-903/15 zo dňa 16.12.2015 bolo zistené, že Rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi - spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., sumu 1.667,45 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne ako aj úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne z dlžných súm, ako aj náhradu nákladov v spojení s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 107,67 Eur, trovami konania pozostávajúce zo zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 215,34 Eur. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že išlo o zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.02.2014, ktorý si žalobca uplatnil voči žalovanému. Takýto rozsudok bol právoplatný 10.05.2016.

9. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného k dátumu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o

spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 53 ods. 8, 9 Občianskeho zákonníka, ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb. %2523565'&ucin-k-dni='30. 6.2016'> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Súd považoval po vykonanom dokazovaní za nesporné, že žalovaný požiadaval žalobcu o poskytnutie finančných prostriedkov z titulu úveru, a to o sumu 840,- Eur. Žalovaný v takejto žiadosti vypíňal

tlačivo, ktoré malo formulárový charakter s tým, že toto tlačivo pripravoval žalobca. V konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný konal pri uzatváraní úverovej zmluvy v súvislosti s výkonom jeho podnikateľskej činnosti alebo v súvislosti s výkonom povolenia, pričom požiadal o úver ako fyzická osoba. Zároveň žalobca konal pri schvaľovaní a uzatváraní úverovej zmluvy ako právnická osoba, ktorá podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov s tým, že úverová zmluva bola vopred pripravená na tlačivo a žalovaný nemohol ovplyvniť podstatným spôsobom jej obsah. Do úverovej zmluvy sa zároveň dopĺňali samotným žalobcom údaje súvisiace s označením žalovaného ako aj údaje o podmienkach úveru. Z uvedených dôvodov tak podľa názoru súdu mal žalovaný pri uzavretí úverovej zmluvy postavenie spotrebiteľa a žalobca postavenie dodávateľa - veriteľa. Súd tiež s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu dospel k názoru, že zmluva o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným bola platným spôsobom uzavretá, a to z dôvodu, že strany sporu sa platným spôsobom dohodli na jej podstatných náležitostiach v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, a to na určení zmluvných strán, určení sumy, do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, na záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o takýchto podstatných častiach úverovej zmluvy je nevyhnutná na to, aby platným spôsobom vznikla úverová zmluva. Vzhľadom na dohodnuté zmluvné podmienky úverovej zmluvy súd tiež dospel k názoru, že bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver, a to s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd následne preskúmal uzavretú úverovú zmluvu a zistil, že tá neobsahuje všetky zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), i), j) zákona č. 129/2010 Z. z.. Predovšetkým je potrebné uviesť, že podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 N. W. P., I. P. proti Finway, a. s., cit: „3. Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod 1 prílohy I. tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Z uvedených skutočností a vykonaných dôkazov tak podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca neposkytol úver žalovanému vo výške 840,- Eur ako je uvedené v predmetnej úverovej zmluve, ale len vo výške 756,- Eur, nakoľko ako vyplýva z úverovej zmluvy ako aj z rozhodovacej činnosti súdu pri prejednávaní sporov žalobcu, tak si žalobca pri poskytovaní úveru ihneď zúčtuje poplatok za poskytnutie úveru čo v danom spore predstavuje sumu 84,- Eur. Z uvedených dôvodov tak suma 840,- Eur, ktorá bola dojednaná ako poskytnutá čiastka úveru, tak nemôže byť považovaná za úver poskytnutý veriteľom dlžníkovi, pretože uvedená suma nebola nikdy prevedená na účet žalovaného a ten s takouto sumou ani nikdy nedisponoval. Súd z uvedených dôvodov preto prepočítal výšku RPMN, ako aj úrokovej sadzby pri takomto úvere, ktorý bol reálne poskytnutý len vo výške 756,- Eur (ide o sumu, ktorá bola skutočne poskytnutá žalovanému) s dobou splácania 42 mesiacov a so splatenou sumou vo výške 1.199,52 Eur, pričom zistil, že ročná úroková sadzba je v takomto prípade 14,10 % ročne /v úverovej zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 18,08%/ a RPMN je 32,28 % /v úverovej zmluve je uvedená RPMN vo výške 25,77%/. Tento prepočet súd uskutočnil prostredníctvom elektronickej kalkulačky (www.openiazoch.zoznam.sk <<http://www.openiazoch.zoznam.sk>>). Z uvedených skutočností tak vyplýva, že v úverovej zmluve bola nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov, a to v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že tá bola uvedená v nižšej výške ako v skutočnosti a reálne bola. Okrem toho v úverovej zmluve bola nesprávne uvedená aj výška úrokovej sadzby, ktorá nie je 18,08 % ročne, ale je 14,10 % ročne. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozpisu vzorca pre výpočet RPMN k uzavretej zmluve (čl. 65), kde síce deklaroval žalobca, že sa poskytoval úver vo výške 840,- Eur, avšak hneď mal byť započítaný poplatok vo výške 84,- Eur. Zároveň v rozpise vzorca pre výpočet RPMN bola zadaná suma 840,- Eur a RPMN bola vypočítaná vo výške 25,77 % (čl. 88), zatiaľ čo pri rozpise vzorca z čl. 65 bola zadaná pri výpočte RPMN suma 756,- Eur ako poskytnutý úver a údaj RPMN bol tiež vypočítaný v rozsahu 25,77 %. Samotnú skutočnosť o tom, že reálne vyplatil žalobca žalovanému len sumu 756,- Eur potvrdil aj samotný žalobca, a to vo svojom vyjadrení zo dňa 21.09.2018 / čl. 105/ z ktorého vyplýva, že na účet žalovaného bola poukázaná suma 756,- Eur. Súd si tiež povšimol z tohto písomného podania, že žalovaný vykonával spočiatku mesačné úhrady v rozsahu 45,91 Eur, hoci v zmluve o revolvingovom úvere bola mesačná splátka dojednaná 26,56 Eur a až pre prípad ak bola uzavretá aj dohoda o poskytovaní služieb bola mesačná splátka dojednaná vo výške 45,91 Eur. Z tejto skutočnosti tak možno za nesporné považovať, že v súvislosti s touto dohodou o revolvingovom úvere bola uzavretá aj dohoda o poskytovaní služieb, ktorá bola dojednaná v ten istý deň s tým, že v zmysle predmetu tejto dohody bolo poskytovať určitý balík služieb žalovanému, pričom ten sa zaviazal uhrádzať za poskytnutie takýchto služieb odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Podľa názoru súdu, keďže táto dohoda o poskytovaní služieb bola naviazaná na zmluvu o poskytovaní revolvingového

úveru a súvisela s ňou, tak v zmysle § 2 písm. g/, i/ zákona č. 129/2010 Z. z. mali byť tieto poplatky, ktoré platil žalovaný, zahrnuté do celkových nákladov a zohľadnené pri výpočte RPMN. Táto skutočnosť, ako vyplýva z predloženého vzorca, ktorý predložil žalobca, však nebola zohľadnená pri výpočte RPMN. Z uvedených dôvodov tak je zrejmé, že ročná percentuálna miera nákladov bola nesprávnym spôsobom vypočítaná zo strany žalobcu, a preto bol spotrebiteľ, teda žalovaný uvedený do omylu, nakoľko RPMN bola určená v jeho neprospech. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje dohodu o konečnej splatnosti úveru, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala takýto údaj, pričom tento údaj vyplýval až z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, avšak nebolo v konaní preukázané, že s takouto konečnou splatnosťou prejavil súhlas žalovaný. Z uvedených dôvodov tak v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, je úver bezpoplatkový a bezúročný z dôvodu nesprávneho uvedenia resp. absencie vyššie uvedených zákonných náležitostí upravených v § 9 ods. 2 písm. f), i), j) zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 756,- Eur, pričom vykonal úhrady v rozsahu 364,64 Eur, tak súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v prospech žalobcu sumu 391,36 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vykonanými úhradami zo strany žalovaného.

20. Súd zamietol žalobu v časti presahujúcej sumu 391,36 Eur, pretože žalobcovi nevznikol nárok na dohodnuté poplatky a úroky z vyššie uvedených dôvodov /úver bol bezúročný a bezpoplatkový/.

21. Súd sa tiež zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný počas konania a v nadväznosti na to aj tým, či došlo k platnému zosplatneniu predmetného úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva aj z právneho názoru Krajského súdu v Nitre, tak bolo najskôr potrebné posúdiť, či došlo k platnému zosplatneniu úveru. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka upravuje, za akých podmienok je možné zosplatniť úver. Jednou z podmienok okrem iného je aj skutočnosť, že dôjde k dohode o predčasnej splatnosti úveru medzi zmluvnými stranami. Súd preskúmal zmluvu o revolvingovom úvere a zistil, že v tejto absenteje takáto dohoda o predčasnej splatnosti úveru s tým, že v zmysle článku 7 takejto zmluvy o revolvingovom úvere dlžník, resp. zmluvné strany prehlásili, že ich zmluvné práva a povinnosti sú upravené aj v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane tejto žiadosti, resp. zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Žalovaný mal tiež prehlásiť, že sa s takýmito zmluvnými dojednaniami zoznámil a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Z predloženej zmluvy o revolvingovom úvere však vyplýva, že tá neobsahovala na zadnej strane tejto zmluvy žiadne takéto zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, pretože tie boli predložené súdu na samostatnej listine. Z článku 13 takýchto zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere okrem iného vyplýva, že v prípade omeškania sa dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti sa okrem iného všetky záväzky dlžníka, ktoré sa mali podľa zmluvy o revolvingovom úvere stať splatnými v budúcnosti stávajú okamžite splatnými pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak. Vzhľadom na skutočnosť, že nie je zrejmé, či konkrétne zmluvné dojednania, ktoré boli predložené súdu na samostatnej listine žalobcom boli aj súčasťou predmetnej úverovej zmluvy, pretože mali byť obsiahnuté na zadnej časti tejto zmluvy tak žalobca nepreukázal v súdnom konaní, že došlo k platnému uzavretiu dohody v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti predčasného zosplatnenia úveru. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že tieto zmluvné dojednania vôbec neboli podpísané zo strany žalovaného a teda nie je zrejmé, či s nimi prejavil aj súhlas. Súd preto dospel k názoru, že nedošlo platným spôsobom k predčasnému zosplatneniu úveru tak ako to tvrdil žalobca, pretože neboli dodržané zákonné podmienky uvedené v § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaný prvé tri splátky zaplatil, čo vyplýva aj z písomného podania žalobcu, ktoré nebolo žiadnym spôsobom spochybnené, pretože žalovaný začal vykonávať úhrady už v novembri 2014, kedy vykonal úhrady dvoch splátok a v decembri 2014 vykonal ďalšiu úhradu, tak je zrejmé s prihliadnutím na skutočnosť, že žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 18.12.2017, že žalobca si uplatnil svoje nároky z jednotlivých splátok pred uplynutím 3 ročnej premlčacej doby v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko prvá splátka za mesiac december 2014 bola uhradená a teda nemôže byť ani premlčaná z dôvodu, že pohľadávka žalobca pozostávajúca z tejto splátky zanikla splnením dlhu. Ďalšie splátky za mesiace január 2015 resp. nasledujúce mesiace tak nemôžu byť premlčané, pretože každá splátka sa premlčuje samostatne a plynie tam 3-ročná premlčacia doba, pričom žalobca uplatnil nároky z nezaplatených splátok pred uplynutím premlčacej doby, nakoľko žaloba bola podaná 18.12.2017. Súd preto dospel k názoru, že nárok žalobcu nie je premlčaný z uvedených dôvodov a námietka premlčania zo strany žalovaného je nedôvodná.

22. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pretože je zrejme, že žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením. Súd však priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy, avšak až od 02.05.2018 do zaplatenia vo výške 5 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby bola určená k prvému dňu omeškania z dôvodu, že bola neplatným spôsobom vyhlásená predčasná splatnosť úveru a to v rozpore so zákonom /§ 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, a preto súd vychádzal zo skutočnosti, že konečná splatnosť poslednej splátky úveru bola k 01.05.2018 tak ako to tvrdil žalobca v súdnom konaní. Až od 02.05.2018 bol tak žalovaný v omeškaní s peňažným plnením, a preto z uvedených dôvodov zamietol súd aj úrok z omeškania za obdobie od 05.07.2015 do 01.05.2018 ako aj nárok na úrok z omeškania v rozsahu presahujúcom sadzbu úrokovej sadzby 5,00 % ročne /žalobca si uplatňoval 5,05 % ročne/.

23. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pretože žalobca a žalovaný boli v konaní úspešní len čiastočne /žalobca v rozsahu 52,12% a žalovaný v rozsahu 47,88%/, pričom pomer úspechu a neúspechu strán sporu v konaní predstavuje takmer polovicu a z tohto dôvodu nepriznal súd žiadnej zo strán konania právo na náhradu trov konania.

24. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP, pretože žalobca bol úspešný v rámci odvolacieho konania nakoľko rozsudok bol zrušený a vec vrátená na ďalšie konania z dôvodu podaného odvolania žalobcu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

25. Súd povolil žalovanému splácať jeho dlh mesačnou splátkou 15,- Eur v zmysle § 232 ods. 4 CSP, pretože po preskúmaní jeho majetkových pomerov dospel k názoru, že sú splnené podmienky, aby súd povolil mu splácať jeho dlh, nakoľko poberá len invalidný dôchodok, z ktorého sú mu vykonávané exekučné zrážky s tým, že nie je schopný jednorazovo zaplatiť svoj záväzok a povolením takýchto splátok nedôjde k neprimeranému zásahu do majetkovej sféry žalobcu. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že pri dodržaní mesačnej splátky bude dlh žalobcu splatený v primeranej lehote, pričom v prípade omeškania sa žalovaného s čo i len jednou splátkou sa stane zročný celý jeho dlh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).